

Kasper:

- Det ser ut som om jag måste ta lite mer allvar...på det här...också.

Han tar upp ett brev, som Linn har gett honom. Han drar först lite tveksamt i det innan han hinner bestämma sig för att lägga ner det igen...men så ändrar han sig och sliter fram brevet istället och börjar läsa för Keylie. Hon är hans enda stöd...egentligen nu sedan mamma jobbar längre om kvällarna och pappa inte längre bor hemma ens. De har bara varandra nu. Så till slut börjar han läsa brevet.

”Kasper...

Jag saknar dig.

Jag kan se dig framför mig men, jag kan inte glömma dig.

Jag kan inte slita mina ögon ifrån dig.

Kan du inte förstå hur mycket jag älskar dig?

När du ser på mig, och jag ser på dig, så verkar det som om du vill säga något till mig.

”Tyvärr, har jag redan en flickvän!”

Mitt hjärta bankar fort när du är i närheten.

Se mig djupt i ögonen så får du se hur mycket du betyder för mig.

Jag älskar dig. Jag gillar dig verkligen.

Jag drömmer ofta om dig. Du är den ende som får plats i mitt hjärta.

Mina tankar cirklar runt i mitt huvud. Kasper, Kasper, Kasper, Kasper, Kasper,...

jag älskar dig!

Du är den ende som betyder något för mig.

Någon som man kan prata med.

Någon som man kan lita på.

Jag vet att du inte älskar mig, men du vill inte säga det.

Du vill inte såra mig eller göra mig ledsen och besviken,
men jag älskar dig ändå.

Du är så söt.

Om du bara kom fram till mig och sa: ”Jag älskar dig”,
så skulle jag bli glad.

Men, jag vet att det aldrig kommer att hända mig ALDRIG!

Men, om du gör det...så skulle jag bli jätteglad.

Så glad att jag vill krama dig.

Så glad att mitt hjärta börjar banka jättefort.

Det känns nästan som om det skulle spricka i tusen bitar.

Så glad blir jag.

Det betyder att jag älskar dig.

Jag kan inte vara någon annanstans utan att du måste vara...
där med mig.

JAG ÄLSKAR DIG!

Jag kan inte glömma dig.”

Din förevigt.../Linn.

Keylie blir helt förvånad över att få veta den här nyheten också,
och hon säger förvånat:

Keylie:

- Oj?! Är Linn verkligen kär...i dig?

Kasper:

- Ja,...säger han och suckar djupt...tydligt verkar det ju inte vara bättre.

Keylie:

- Det är väl kul att någon är kär...i dig?

Det är ju sällan som någon är det i mig.

Kasper:

- Det såklart...men...(han gör en kort paus.)

Keylie:

- Men...vaddå?

Kasper:

- ...Jag vet inte om jag kan besvara hennes känslor tillbaka.

Det är bara det.

Keylie:

- Vaddå? Har du några känslor för henne, eller har du inte?

Kasper har lite svårt för att bestämma sig ibland, fast han vet att han måste göra det, förr eller senare. Han blir tyst och stel, och han står bara och glor ut i tomma intet. Men, till slut säger han:

Kasper:

- Okey...du har rätt jag borde berätta för henne att...jag har känslor för henne, men jag vet inte vad, än. Jag får känna efter ett litet tag till, om det verkligen är kärlek vi snackar om här menar jag.

Keylie suckar, och säger:

- Att du aldrig kan bestämma dig för hur du vill ha det! Ena dagen tycker du si, andra dagen tycker du så.
Fattar du inte att du kommer att stå på ett ben resten av ditt liv om du aldrig kan ta ett enda rätta beslut?

Du är ju hopplös!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sunset_angel med Poeter.se id #13554 innehar upphovsrätten